

ROMANIA
CURTEA DE APEL BRAȘOV

Secția de contencios administrativ
Și fiscal

DECIZIA NR.1

DOSAR NR.

Ședința publică din 20 iunie 2006

Președinte -	președinte de secție
-	- judecător
-	- judecător

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea asupra recursului declarat de pârâtele **DIRECȚIA GENERALĂ A FINAȚELOR PUBLICE BRAȘOV** în nume propriu și pentru **Direcția Controlului Fiscal Brașov**, împotriva sentinței civile nr. din 28.02.2006 , pronunțată de Tribunalul Brașov în dosarul nr.

La apelul nominal făcut în ședință publică, la pronunțare, s-a constatat lipsa părților.

Procedura îndeplinită.

Dezbaterile în cauza de față au avut loc în ședința publică din 13 iunie 2006, când partea prezentă a pus concluzii în sensul celor consemnate în încheierea de ședință din acea zi, care face parte integrantă din prezenta, iar instanța în temeiul art.146 Cod procedură civilă pentru a da posibilitatea părților să depună la dosar concluzii scrise și în baza art.260 alin.1 Cod procedură civilă, în vederea deliberării, a amânat pronunțarea pentru 20 iunie 2006.

CURTEA

Asupra recursului de față:

Constată că prin sentința civilă nr. [redacted] Tribunalului Brașov s-a admis acțiunea formulată de reclamanta SRL Brașov, s-a anulat decizia nr.21/02.02.2005 emisă de DGFP Brașov și a fost obligată intimata să soluționeze contestația introdusă de reclamantă împotriva procesului verbal de verificare nr. [redacted] întocmit de Direcția Controlului Fiscal Brașov.

Pentru a pronunța această soluție prima instanță a reținut următoarele:

În baza adreselor nr. [redacted] ale Inspectoratului de Poliție al Județului Brașov și respectiv Inspectoratul General al Poliției Române și Direcția de Investigare a Fraudelor, Direcția de Control Brașov efectuat o inspecție fiscală generală la reclamanta SC SRL Brașov.

În urma inspecției s-a întocmit procesul verbal din care rezultă de [redacted] prin care se constată venituri suplimentare datorate bugetului de stat în quantum total de [redacted].

Reclamanta a contestat procesul verbal contencios fiscal în baza dispozițiilor art.175 din Codul de procedură fiscală (după republicare) iar prin decizia nr.21/2.02.2005 intimata DGFP Brașov a suspendat soluționarea contestației în baza art.183 (I) lit.a din Codul de procedură fiscală.

Potrivit art.183 (I) lit.a din actul normativ menționat „organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când: a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă”.

Coroborând textul de lege citat cu situația de fapt existentă, reiese că dispozițiile citate nu sunt aplicabile în speță întrucât organele de cercetare penală nu au fost sesizate de organul care a efectuat controlul, în urma căruia ar fi rezultat mult...

săvârșirii vreunui infracțiuni, ci controlul a fost efectuat la cererea organelor de cercetare penală.

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs pârâta DGFP Brașov criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie și invocând dispozițiile art.304¹ Cod procedură civilă. În dezvoltarea motivelor de recurs se arată că organul fiscal corect a aplicat prevederile art.178 alin.1 lit.a (după republicare 182)din OG 92/2003 coroborat cu prevederile art.99 alin.1 (după republicare art.105), iar instanța de fond greșit a apreciat că nu sunt îndeplinite condițiile legii; controlul s-a efectuat la solicitarea expresă a Inspectoratului de Poliție a Județului Brașov – Serviciul de Investigare a fraudelor. DGFP Brașov are obligația să colaboreze cu terțe autorități publice; între stabilirea obligațiilor bugetare și stabilirea caracterului infracțional al faptelor săvârșite există o strânsă legătură; în speță sunt aplicabile și dispozițiile art.19 alin.2 Cod procedură penală. Față de acestea, recurenta consideră că era obligată să suspende soluționarea contestației.

Intimata reclamantă nu a depus întâmpinare, în schimb la primul termen de judecată a arătat că s-a dat o rezoluție de neîncepere a urmăririi penale împotriva reprezentanților SC Brașov; aceasta a fost comunicată și DGFP Brașov chiar înainte de formularea recursului.

Analizând actele și lucrările dosarelor raportat la sentința civilă atacată și motivele de recurs invocate se constată că recursul este nefondat.

Conform art.183 din OG 92/2003 republicată „organul de soluționare a contestației poate suspenda prin decizie motivată soluționarea cauzei când organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatări ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată pe cale administrativă.

Din textul de lege rezultă că suspendarea este facultativă lăsată la aprecierea organului de soluționare a contestației („poate” suspenda) și nu este obligatorie cum susține recurenta.

Controlul s-a efectuat la cererea Inspectoratului de Poliție a Județului Brașov și nu organul de control a sesizat organele în drept. Procesul verbal încheiat de Direcția Controlului Fiscal, la

solicitarea organelor de cercetare penală era necesar pentru lămurirea unor fapte și împrejurări în dosarul penal.

În dosarul penal erau cercetați administratorii reclamantei SC SRL cu privire la fapte penale referitoare la plata/neplata impozitelor datorate bugetului de stat.

Recurenta DGFP Brașov nu a fost chemată să se pronunțe cu privire la existența caracterului infrațional al faptelor săvârșite ci să verifice modul de stabilire a impozitului pe profit suplimentar și a TVA-ului suplimentar cu dobânzile și penalitățile aferente.

S-a invocat și art.19 alin.2 din Codul de procedură penală conform căruia „hotărârea definitivă a instanței penale are autoritate de lucru judecat în fața instanței civile care judecă acțiunea civilă, cu privire ș la existența faptei, a persoanei care a săvârșit-o și a vinovăției acesteia.”

Se observă că aceste dispoziții nu sunt incidente în speță. Cercetarea privește persoana fizică, administrator al SC L, contestația este formulată de persoana juridică, societate comercială în sarcina căreia s-a stabilit obligația de plată a unor sume de bani. Cercetarea penală privește fapta de evaziune fiscală, contestația este depusă pentru verificarea modului de stabilire a unor taxe suplimentare.

Soluționarea contestației se impune cu atât mai mult cu cât stabilirea impozitului suplimentar și a TVA -ului poate avea relevanță și în lămurirea aspectelor legate de latura penală și respectiv latura civilă a cauzei în care se efectuează cercetări penale.

De remarcat și faptul că la dosar s-a depus în recurs rezoluția de neîncepere a urmăririi penale față de reprezentanții societății reclamante (faptele nu sunt prevăzute de legea penală).

Pentru considerentele arătate, apreciind hotărârea tribunalului ca temeinică și legală, Curtea urmează ca în baza art.312 alin.(1) Cod procedură civilă raportat la prevederile art.304¹ Cod procedură civilă să respingă recursul declarat de DGFP Brașov.

Văzând și dispozițiile art.274 Cod procedură civilă.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII**

DECIDE:

Respinge recursul declarat de recurenta DGFP Braşov în nume propriu şi pentru Direcţia de Control Fiscal Braşov împotriva Sentinţei civile + pronunţată de Tribunalul Braşov – secţia comercială şi de contencios administrativ şi fiscal.

Fără cheltuieli de judecată.

Irevocabilă.

Pronunţată în şedinţă publică azi 20.06.2006.

Preşedinte,

[Redacted signature area]

[Handwritten signature]

Judecător,

[Handwritten signature]

Judecător,

[Handwritten signature]

Grefier,

[Handwritten signature]